

Αν σήμερα ξημέρωνε 17 Νοέμβρη του '73

Αν σήμερα ξημέρωνε 17 Νοέμβρη του '73, θα με έβρισκε να αγωνίζομαι για Ελευθερία και Δημοκρατία.

Δεν θα μπορούσα -και δεν μπορώ- να ζω φοβούμενος να εκφραστώ, υπό παρακολούθηση ακόμη και στο ποια εφημερίδα διαβάζω.

Δεν θα μπορούσα -όπως και δεν μπορώ- να πιστέψω ότι η λύση στα -λίγα ή πολλά- προβλήματα μιας Δημοκρατίας, είναι μια Δικτατορία...

Αν σήμερα ξημέρωνε 17 Νοέμβρη του '73 θα με έβρισκε να Διαμαρτύρομαι έντονα για εκείνο το καταστροφικό "Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών".

«Ελλάς· πυρ! Ελλήνων· πυρ! Χριστιανών· πυρ! Τρεις λέξεις νεκρές. Γιατί τις σκοτώσατε;», έγραψε τόσο εύστοχα ο Σεφέρης...
Και πόσο δίκιο είχε! Γιατί και ο Ελληνισμός και ο Χριστιανισμός όταν επιβάλλονται δεν ζωογονούν, μονάχα νεκρώνουν και απονεκρώνονται...

Αν σήμερα ξημέρωνε 17 Νοέμβρη του '73 θα με έβρισκε να εξανίσταμαι.

Για τα εγκλήματα κατά της ζωής που διαπράττονταν στα κρατητήρια των ΕΑΤ-ΕΣΑ, στα υπόγεια της Μπουμπουλίνας, στη Γυάρο και τη Μακρόνησο.
Από "Ελληνες", από "Χριστιανούς"...

Αν σήμερα ξημέρωνε η 17η Νοεμβρίου 1973 και ζούσα στην Αθήνα, μάλλον θα ήμουν μέσα στο Πολυτεχνείο.

Δεν θα σκεφτόμουν (πως θα μπορούσα άλλωστε εκείνες τις ώρες;) αν υπήρχαν γύρω μου "μιλημένοι" από ξένα κέντρα...

Δεν θα διανοούμουν πόσοι από τους νέους που ήταν στην πρώτη γραμμή, θα εξαργύρωναν αργότερα κάποιες μέρες αντίστασης με δεκαετίες προνομίων.

Αλλά κι αν με κάποιο τρόπο τα διέβλεπα... πάλι εκεί θα ήμουν.

Φροντίζοντας να μην γίνω εγώ σαν και δαύτους, φροντίζοντας να διατηρώ άσβεστο και σε εκείνη την σελίδα της Ιστορίας μας, το φρόνημα του αδούλωτου ελληνικού λαού.

Αγνό, ακμαίο, ακέραιο ενάντια σε κάθε τυραννία.